

[Ministeren for skatter og afgifter]

af stifteren. SF mener, at dette ikke er, hvad de betegner som en egentlig erhvervsinvestering.

Man må huske, at de fordele, der opnås ved virksomhedsomdannelse, har et modstykke i forskellige konsekvenser, der følger med. Der udløses jo en beskatning, hvis stifterne senere sælger aktierne i det nye selskab, og hvis selskabet senere afstår de overtagne aktiver, udløser dette også en beskatning. Virksomhedens afkast bliver først beskattet i selskabet og derefter hos stifteren selv. Risikoen for, at man betaler denne pris blot for at opnå en fordel med hensyn til investeringsfonden, må være meget lille.

I bemærkningerne til lovforslaget om ændring af investeringsfondsloven påpeger SF, at når f.eks. en person overdrager et aktiv til et selskab, som personen behersker, kan selskabet anvende sine investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivning på aktivet. Dette kritiserer SF bl.a. med den begrundelse, at der skulle opstå en skævhed, fordi der i afskrivningsloven er en overgangsregel om overdragelser, hvor køber og sælger er nært forbundne.

Ved en ændring af afskrivningsloven i 1982 gik man over til pristalsregulerede afskrivninger og til afskrivning på grundlag af kontantværdien. Overgangsreglen går ud på, at de skattemæssige fordele herved kunne opnås, når skatteyderen har erhvervet aktivet efter den 31. december 1981. Selv om skatteyderen har erhvervet aktivet efter skæringsdagen, kan de nye afskrivningsregler dog alligevel ikke anvendes, hvis overdrageren og erhververen er nært forbundne.

Når de gamle afskrivningsregler skal anvendes, betyder det, at erhververen ikke afskriver på kontantværdien, men på den nominelle anskaffelsessum, som i reglen er større. Det betyder endvidere, at afskrivningerne ikke pristalsreguleres. I en naturlig sammenhæng hermed indgår der heller ikke nogen pristalsregulering i den beregning af gevundne afskrivninger, som skal foretages, hvis erhververen senere sælger aktivet, f.eks. en afskrivningsberettiget bygning.

I bemærkningerne skildrer SF i et langt og indviklet eksempel et hændelsesforløb, der tager udgangspunkt i disse forhold. Jeg tror ikke, at jeg ved første behandling, der jo skal holde sig til principielle betragtninger, behøver at gå nærmere ind på dette. Generelt kan

jeg også her sige, at hvis der overhovedet er et problem – hvad jeg betvivler – mener jeg, at et sådant problem må være meget, meget lille, og det må i hvert fald være så lille, at et lovindgreb vil stå i misforhold til det, man ønsker at opnå.

Tastesen (S):

Dagens tema synes jo at være: hvor går pengene hen? Hvis vi effektivt lukker ét sted, som vi gjorde ved stramningen af investeringsfondsloven med indførelse af arbejdskrav og med stop for frigivelse til passive investeringer i leasingarrangementer og i afskrivningsberettigede udlejningsejendomme, skal de mennesker i forskellige erhverv, der ikke kan finde anvendelse for de midler, de har indbetalt til investeringsfondshenlæggelse, finde andre veje, og det har de så gjort.

Hr. Thoft, der i sit civile liv er revisor, og hvis skattekundskab jeg har væsentlig respekt for – i denne forbindelse måske højere respekt, end jeg har for hr. Thøger Niensens – har så fundet ud af, hvordan disse mennesker: tandlæger, revisorer, advokater osv., bærer sig ad, og det ser jo ikke særlig rart ud, at man udnytter loven på den måde, som det er beskrevet.

Det vil vi godt vurdere rigtigheden af under udvalgsarbejdet, og dermed har jeg sagt, at socialdemokratiet er positivt indstillet over for det af SF fremsatte lovforslag.

Hagen Hagensen (KF):

Investeringsfondshenlæggelser er af betydning både for den, der foretager dem, og også i almindelighed for investering og beskæftigelse. Derfor skal man være varsom med at ændre på regelsættet. SFs vurdering af, hvad der er reel nyinvestering, bør ikke ukritisk lægges til grund. SF taler om urimelige skattelettelser for erhvervslivet. Hvad er egentlig det? Er det, at virksomheden kan fortsætte og give beskæftigelse?

Skattefri bliver man jo ikke, men man får en skatteudskydelse, hvilket kan befordre generationsskifte og også opsparing til gavn for virksomheden.

Hvorfra har SF belæg for, at erfaringerne har vist, at loven ikke i særlig høj grad bruges til virksomhedsomdannelse af personligt ejede virksomheder, men ofte til skattespekulative omdannelser, som man siger det i be-